

Η ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ.

Τήν Κυριακήν, 20ήν Φεβρουαρίου / 5ην Μαρτίου 2017, έωρτάσθη υπό τοῦ Πατριαρχείου ἡ έορτή τῆς Ὁρθοδοξίας, ἥτοι τῆς ἀναστηλώσεως τῶν ἁγίων εἰκόνων εἰς τάς Ἐκκλησίας τῆς Βυζαντινῆς αὐτοκρατορίας μετά τόν εἰς βάρος αὐτῶν ἀπηνῆ διωγμόν ἐπί αἰῶνα καί πλέον υπό τῶν εἰκονοκλαστῶν, τῶν ἀρνούμενων αὐτάς ἐξ ἐπιδράσεως ἐξ ἄλλων θρησκευμάτων.

Ἡ Ἐκκλησία υἱοθέτησε τάς ἁγίας Εἰκόνας ὡς ἐπιβεβαίωσιν τῆς ἐπί Γῆς ὁρατῆς ἐνσάρκου παρουσίας τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Οἱ Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας έδογμάτισαν κυρίως διά τῆς Ζ΄ Οἰκουμενικῆς Συνόδου ὅτι ἄρνησις τῶν ἁγίων Εἰκόνων σημαίνει ἄρνησιν τῆς ἐπί γῆς ἐνσάρκου παρουσίας τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἡ νίκη τῶν ἁγίων εἰκόνων, θεωρουμένη ὡς νίκη τῆς Ὁρθοδοξίας, έωρτάσθη υπό τοῦ Πατριαρχείου συμφώνως πρός τήν τυπικήν καί προσκυνηματικήν αὐτοῦ τάξιν.

Α΄ Ἄφ' έσπέρας

Προεξάρχοντος τῆς Α.Θ.Μ. τοῦ Πατρός ἡμῶν καί Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου ἀνεγνώσθη ἡ Θ΄ Ὠρα εἰς τόν μοναστηριακόν Ναόν τῶν ἁγίων Κωνσταντίνου καί Ἐλένης καί τῶν κωδῶνων κρουομένων, ἔλαβε χώραν ἡ κάθοδος πρός τόν Πανίερον Ναόν τῆς Ἀναστάσεως.

Ἐνταῦθα ἐγένετο ὑποδοχή εἰς τήν Ἀγίαν Ἀποκαθήλωσιν καί προσκύνησις ὡς ἐν συνεχείᾳ καί εἰς τόν Πανάγιον Τάφον υπό τοῦ Μακαριωτάτου, τῶν Ἀρχιερέων καί τῶν Ἱερομονάχων Ἀγιοταφιτῶν, τῶν ψαλτῶν ψαλλόντων «Τήν Ἀχραντον εἰκόνα Σου προσκυνοῦμεν, Ἀγαθέ».

Μετά τήν εἰς τό Καθολικόν εἴσοδον ἔλαβε χώραν ἡ προσκύνησις εἰς τόν Γολγοθᾶν υπό τῶν Συνοδικῶν καί τῶν Ἀρχιερέων καί τῶν σημάτων κρουομένων ἔλαβε χώραν τό υπό τῶν διακόνων θυμίαμα ἀνά τά Πανάγια Προσκυνήματα.

Μετά τήν λῆξιν τοῦ θυμιάματος ἤρξατο ἡ ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ μετ' Ἀνοιξανταρίων, τῆς Μεγάλης Εἰσόδου καί Ἀρτοκλασίας, ψάλλοντος τοῦ Πρωτοψάλτου τοῦ Πανιέρου Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως Ἀρχιμανδρίτου π. Ἀριστοβούλου δεξιᾶ καί τοῦ Λαμπαδαρίου κ. Γεωργίου Ἀλβανοῦ ἀριστερά καί προσευχομένου εὐλαβοῦς ἐκκλησιάσματος ἐκ μοναχῶν, μοναζουσῶν, καί λαϊκῶν, ἐντοπίων καί προσκυνητῶν.

Τοῦ Ἑσπερινοῦ ἀπολυθέντος, ἠκολούθησεν ἡ ἄνοδος εἰς τήν Ἀγιοταφιτικήν Ἀδελφότητα.

Β΄ Ἀνήμερα τῆς έορτῆς.

Τήν 7.00 π.μ. τῆς Κυριακῆς ἔλαβε χώραν ἡ ἀπό τοῦ Πατριαρχείου Κάθοδος εἰς τόν Ναόν τῆς Ἀναστάσεως.

Ἄμα τῇ εἰσόδῳ, ὁ Προεξάρχων τῆς πανηγύρεως Μακαριώτατος Πατήρ ἡμῶν καί Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος προσεκύνησεν εἰς τήν Ἀποκαθήλωσιν καί

τόν Πανάγιον Τάφον καί ἅμα τῇ εἰσόδῳ εἰς τό Καθολικόν, ψαλλομένου τοῦ «Ἄνωθεν οἱ προφῆται», «ἔλαβον καιρόν» οἱ Ἱερεῖς παρά τοῦ Μακαριωτάτου, μεθ' ὃ «ἔλαβε καιρόν» καί ὁ Μακαριώτατος καί μετὰ τόν ἐν τῷ Ἱερῷ Βήματι Ἀρχιερατικόν ἀσπασμόν ἐξῆλθον ὁ Μακαριώτατος καί οἱ Ἀρχιερεῖς καί οἱ Ἱερεῖς καί ἤρξατο ἡ θεία Λειτουργία εἰς τό Καθολικόν, προεξάρχοντος τοῦ Μακαριωτάτου καί συλλειτουργούντων Αὐτῷ τῶν Σεβασμιωτάτων Ἀρχιερέων τοῦ Πατριαρχικοῦ Ἐπιτρόπου Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Καπιτωλιάδος κ. Ἡσυχίου, τῶν Σεβασμιωτάτων Ἀρχιεπισκόπων Γεράσων κ. Θεοφάνους, Κωνσταντίνης κ. Ἀριστάρχου Γέροντος Ἀρχιγραμματέως, Σεβαστείας κ. Θεοδοσίου, Λύδης κ. Δημητρίου Γραμματέως τῆς Ἀγίας καί Ἱερᾶς Συνόδου, Καττάρων κ. Μακαρίου καί τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἐλενουπόλεως κ. Ἰωακείμ, Ἱερομονάχων ὧν πρῶτος ὁ Γέρων Καμαράσης Ἀρχιμανδρίτης π. Νεκτάριος καί τῶν Ἱεροδιακόνων Μάρκου Ἀναστασίου καί Ἀγαπίου, ψάλλοντος καί πάλιν τοῦ Πρωτοψάλτου τοῦ Πανιέρου Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως Ἀρχιμανδρίτου π. Ἀριστοβούλου δεξιὰ καί τοῦ Λαμπαδαρίου Γεωργίου Ἀλβανοῦ ἀριστερά, παρουσίᾳ τοῦ Γενικοῦ Προξένου τῆς Ἑλλάδος εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα κ. Χρήστου Σοφianoπούλου καί προσευχομένου εὐλαβοῦς ἐκκλησιάσματος ἐκ μοναχῶν, μοναζουσῶν καί προσκυνητῶν ἐξ Ἑλλάδος, Ρωσίας καί ἄλλων Ὁρθοδόξων χωρῶν.

Τῆς θείας Λειτουργίας ἀπολυθείσης, ἤρξατο ἡ λιτάνευσις τῶν Ἱερῶν Εἰκόνων τρίς πέριξ τοῦ Ἁγίου Κουβουκλίου καί ἀνά τὰ προσκυνήματα καί ἅμα τῷ τέλει αὐτῆς ἡ ἔναντι τοῦ Ἁγίου Κουβουκλίου ἀνάγνωσις τοῦ Συνοδικοῦ τῆς Ὁρθοδοξίας, δι' οὗ «ἀνεθεματίσθησαν» οἱ ἀρνηταί τῶν Ἁγίων Εἰκόνων καί πάντες οἱ αἰρετικοί καί ἐξεφωνήθη τό «αἰωνία ἡ μνήμη» τῶν ὑπερασπιστῶν αὐτῶν ἁγίων Πατριαρχῶν Φωτίου, Ἰγνατίου, Ταρασίου καί τῶν εὐσεβῶν Ὁρθοδόξων αὐτοκρατόρων Μιχαήλ καί Θεοδώρας καί πάντων τῶν εὐλαβουμένων καί σεβομένων καί προσκυνούντων αὐτάς.

Τούτων τελεσθέντων, ἡ Πατριαρχική Συνοδεία ἀνῆλθεν εἰς τὰ Πατριαρχεῖα ἔνθα ὁ Μακαριώτατος προσεφώνησε διά τῆς κάτωθι προσφωνήσεως Αὐτοῦ ἐλληνιστί:

«Φύσει ἀπερίγραπτος, τῇ θεϊκῇ σου ὑπάρχων, ἐπ' ἐσχάτων Δέσποτα, σαρκωθείς ἡξίωσας περιγράφεσθαι· τῆς σαρκός προσλήψει γάρ, καί τὰ ιδιώματα, ἀνελάβου ταύτης ἅπαντα· διό τό εἶδός σου, τό τῆς ἐμφερείας, ἐγγράφοντες, σχετικῶς ἀσπαζόμεθα, πρός τήν σὴν ἀγάπην ὑψούμενοι, καί τῶν ἱαμάτων, τήν χάριν ἀπαντλοῦμεν ἐξ αὐτοῦ, τῶν Ἀποστόλων ἐπόμενοι, θείαις παραδόσεσιν, ἀναφωνεῖ ὁ μελωδός τῆς Ἐκκλησίας.

Ἐκλαμπρότατε Γενικέ Πρόξενε τῆς Ἑλλάδος, σεβαστοί Ἅγιοι Πατέρες καί ἀδελφοί, εὐλαβεῖς Χριστιανοί καί προσκυνηταί,

Ἡ χάρις τοῦ θεοῦ καί Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ μᾶς ἡξίωσε νά ἐορτάσωμεν τὰ νικητήρια τῆς Ὁρθοδοξίας, δηλονότι τήν προσκύνησιν καί τήν ἀναστήλωσιν τῶν ἁγίων καί σεπτῶν εἰκόνων γενομένων ὑπό τῶν ἀειμνήστων αὐτοκρατόρων Κωνσταντινουπόλεως Μιχαήλ καί τῆς μητρὸς αὐτοῦ Θεοδώρας ἐπὶ τῆς Πατριαρχίας τοῦ Ἁγίου καί Ὁμολογητοῦ Μεθοδίου.

Τό ἱστορικόν καί μέγα ὄντως τοῦτο γεγονός εἰς τήν ζωὴν τοῦ ἐν τῷ κόσμῳ ὁρατοῦ θεομοῦ τῆς Ἐκκλησίας ἀφορᾷ οὐχί εἰς τυπικάς ἐκδηλώσεις τῆς χριστιανικῆς ἡμῶν πίστεως, ἀλλὰ εἰς τήν ἀσφαλῆ διατύπωσιν τοῦ δόγματος τῆς ἐνσαρκώσεως καί ἐνανθρωπήσεως τοῦ θεοῦ Λόγου, τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. «Καί ὁ λόγος σὰρξ ἐγένετο καί ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν, καί ἐθεασάμεθα τήν δόξαν αὐτοῦ, δόξαν ὡς Μονογενοῦς παρά πατρός, πλήρης χάριτος καί ἀληθείας», (Ἰωαν. 1,14)», λέγει ὁ Εὐαγγελιστής Ἰωάννης.

Ἐξ ἄλλου, ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ ἀνέδειξε πλειάδα Ἀγίων Μαρτύρων, οἱ ὅποιοι ἐγένοντο σύμμορφοι τοῦ σταυρικοῦ πάθους τοῦ Χριστοῦ ἀρνούμενοι καί καταπολεμοῦντες τήν θρησκείαν τῶν εἰδώλων, ἀλλά καί λατρείαν τῆς κτίσεως, ὡς λέγει καί ὁ μελωδός: «τῇ γάρ κτίσει Δέσποτα, παρά σέ τόν Κτίσαντα μή λατρεύειν καρτερήσαντες, τόν Κόσμον ἅπαντα, εὐαγγελικῶς ἀπεστράφησαν, καί σύμμορφοι γεγόνασιν, οὗπερ προηγόρευαν Πάθους σου».

Ἡ κατά τήν σημερινήν Α΄ Κυριακήν τῶν Νηστειῶν τελουμένη ἀνάμνησις τοῦ θριάμβου τῆς ὑγιαίνουσας Ὁρθοδόξου πίστεως ὡς πρός τήν προσκύνησιν καί τήν λατρείαν γενικώτερον τῶν εἰκόνων καί ἱερῶν λειτουργικῶν ἀντικειμένων, δέν πρέπει νά παρερμηνεύηται ὡς πρᾶξις μισαλλοδοξίας, ἀλλά μᾶλλον ὡς ἀγών τῆς σωζούσης τοῦ Χριστοῦ ἀληθείας: «Ἐγώ εἰμι ἡ ἀλήθεια», λέγει Κύριος (Ἰωάν. 14,6), «κατά τῆς ψευδωνύμου γνώσεως», (Τιμ. Α΄ 6,20), τῆς ἐκπηγαζούσης ἐκ τοῦ Πατρός τοῦ ψεύδους τοῦ αἰῶνος τούτου. «Ἐόρταζε, πανηγύριζε ὁ Χριστώνυμος λαός Κυρίου», ἀναφωνεῖ ὁ μελωδός βλέπων τήν Ἐκκλησίαν καί πάλιν διαλάμπουσαν τό κάλλος τῆς θείας μορφῆς, ἣν θεός ὢν ἐφόρεσεν ὡς ἄνθρωπος, διὰ τό σῶσαι ἡμᾶς», Ἀμήν.

Ἔτη πολλά καί εὐλογημένον τό στάδιον τῆς Ἀγίας Νηστείας.

Ἡ ἑορτή κατέληξε διὰ τοῦ Ἀρχιερατικοῦ ἀσπασμοῦ καί τοῦ ἀσπασμοῦ τῆς χειρός τοῦ Μακαριωτάτου.

Αἱ ἐν λόγῳ Ἱεραὶ Ἀκολουθίαι μετεδόθησαν ζωντανᾷ ὑπό τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων καί ἀπεθανατίσθησαν ὀπτικῶς εἰς τό youtube καί εἰς τά μέσα κοινωνικῆς δικτυώσεως, (facebook κ.ἄ).

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας.

<http://youtu.be/TjdG0wkiuaI>

<http://youtu.be/UAYrfysvMQk>

ngg_shortcode_0_placeholder" order_by="sortorder" order_direction="ASC"
returns="included" maximum_entity_count="500"]